

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 808/2017
12.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1240/15 од 21.11.2016. године и Вишег суда у Нишу Кж1 88/17 од 15.05.2017. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1240/15 од 21.11.2016. године и Вишег суда у Нишу Кж1 88/17 од 15.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 1240/15 од 21.11.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, с тим што ће се у случају опозива условне осуде у утврђену казну затвора окривљеном урачунати време које је провео у притвору од 22. до 23.07.2014. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од шест месеци од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени новчану казну не плати у остављеном року суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 8.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 14.260,00 динара, а Основном јавном тужилаштву у Нишу на име трошкова кривичног поступка износ од 400,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 88/17 од 15.05.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Јовановића и пресуда Основног суда у Нишу К 1240/15 од 21.11.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Јовановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 439. тачка 1) ЗКП и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно другостепеном суду на поновно одлучивање уз захтев да Врховни касациони суд сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Јовановића, је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног у захтеву као разлог подношења истога само је формално означио да је наведеним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреде закона је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, при чему није указао због чега сматра да је кривични закон повређен у питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, док је у образложењу захтева навео да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени извршио кривично дело у питању на начин представљен изреком правноснажне пресуде обзиром да је у извештају вештака економско-финансијске струке наведено да Привредно друштво ББ у пореском периоду од 01.01. до 31.03.2012. године је

требало да обрачуна порез на додату вредност у износу од 182.225,00 динара, а да плати износ од 4.435,00 динара, а не цео износ, јер је на картици пореза на додату вредност пре овог пореског периода била исказана претплата од 177.800,00 динара.

По налажењу Врховног касационог суда, изнетим наводима захтева у суштини се оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у погледу извршења кривичног дела у питању.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Јовановића, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.